

§ 20, og som gaaer ud paa, at ikke blot den, som af Communalbestyrelsen er nægtet Anerkjendelse af Valgret, men ogsaa den, der har fremsat Indsigelse mod en Andens Valgret, skulde kunne forfølge Sagen til Domstolene. Jeg vil for det Første bemærke, at jeg ikke troer, at der overhovedet er Anledning til nogen Bestemmelse i Retning af at give den, der har fremsat saadan Indsigelse, Afgang til at gaae til Domstolene. Det er aabenbart, at hans Interesse i Spørgsmaalet ikke er af den Betydning, at han ikke skulde kunne acquiescere ved Communalbestyrelsens Kjendelse. Jeg kan imidlertid erkjende, at der kan være deelte Meninger derom, og at det for Nogle kan stille sig tvivlsomt, om det er af tilstrækkelig stor Betydning for den øvrige Valgermasse at faae Spørgsmaalet om den Enkeltes Valgret afgjort; men hvad jeg ikke troer, der kan være deelte Meninger om, er, at saaledes som det er stillet her, kan det ikke gaae an, idet det ligefrem indeholder en Fristelse for enhver Chicaneur til at anlægge Sag imod Enhver, han har Noget imod, og paaføre ham Proces. Det sees nemlig, at det er stillet saaledes, at den, der fremsætter saadan Indsigelse og vil forfølge den, er fri for at erlægge Retsgebyrer og for Brug af stemplet Papir. Det vil altsaa ikke koste ham det Allermindste at forfølge Sagen og paaføre den Anden Proces. Skal man have en saadan Bestemmelse, forekommer det mig, at man idetmindste maa have det Bærn, at det maa koste den Paagjældende Noget at forfølge den Andens Valgret ved Domstolene, thi det Bærn, der muligviis kunde tænkes at ligge i, at han kunde blive idømt Mulct for unødigt Trætte, er upraktisk, da saadanne Mulcter under de nuværende Forhold saa godt som aldrig ikkjendes. Dertil kommer endvidere, at der her formeentlig savnes Bestemmelse om, hvorledes der skulde forholdes i det Tilfælde, at Flere havde fremsat Indsigelse imod en Andens Valgret, om Enhver af disse kunde paaføre ham Proces uden Brug af stemplet Papir o. s. v. og saaledes paaføre

en Mængde Processer i Anledning af den samme Sag. Endelig mangler der Bestemmelse om, hvorvidt Communalbestyrelsens Kjendelse, hvorved hans Valgret er ham tilkjendt, bliver suspenderet ved Indankning for Domstolene, hvorvidt han ved foresaldende Valg i Mellemtiden imellem Communalbestyrelsens Kjendelse og Dommens Afgjelse kan udøve sin Valgret. Jeg maa derfor bestemt fraraade Vedtagelsen af dette Forslag. Derimod kan jeg ikke ganske dele de Betragtninger, som fra flere Sider ere fremsatte mod Forslaget under Nr. 20, men da det ligger klart for, hvilke Grunde der kunne tale for og imod, skal jeg ikke udtale mig videre derom, men kun henstille, hvis det skulde blive vedtaget, om det ikke vilde være nødvendigt at forøge Tallet paa de Valgere, der kunne begjære navnlig Afstemning; det forekommer mig nemlig at være et Tal, der er altfor ringe ligeoverfor det Tal, der er af Valgere i enhver Valgkreds.

Klein: Jeg ønskede at gjøre den almindelige Bemærkning, at det forekommer mig, at det maa øve nogen Indflydelse paa, hvorledes man stiller sig til flere af de foresliggende Endringsforslag, om man i det Hele anseer det for rigtigt at indtage omtrent samme Stilling til Sagen som den, Landsthinget har indtaget, eller om man vil indtage en ganske anden Stilling. Landsthinget har anseet det for rigtigt ved denne Leilighed væsentlig at være konservativ; det har indskrænket sig til at beholde de ældre Valgbestemmelser, til at sammenarbejde dem og kun at foretage de Forandringer, der vare ligefrem nødvendige efter de flere Forfatningsforandringer, medens det iøvrigt har troet at burde udstyre de meer eller mindre vigtige Punkter, paa hvilke der kunde være Spørgsmaal om Forandring, til en senere Prøvelse. Spørgsmaalet er nu altsaa det, om Folkethinget vil ansee det for rigtigt i det Væsentligste at indtage den samme Holdning, eller om Folkethinget anseer det rettere at benytte denne Leilighed til at underkaste Valgloven, og